

dominum Angelorum ⁷ ~~venetum~~ [a] [A] in patriarcham Constantinopolitanum ordinavit, et ordinandi archiepiscopos et episcopos per Græciam totam ei potestatem concessit. Interim, nominatus imperator cum fere domuisset Græciam, Iohannes dominus [b] et princeps Blacorum [c], præficio et præcibus Alexii quondam falsi imperatoris, qui ad ipsum profugerat, imperatori et Latinis semper rebellis exiterat, post multa itaque et maxima prælia, quæ cum eo imperator commisit, in quibus semper per gratiam Dei obtinuit victoriam [d], contigit una dierum, quod idem imperator in bello maximo innumerabiles Blacos et Turclos [e] interfecit, et post nimiam fatigationem [f], cum ad suasum suorum cedere nollet, quod est miserabile dictum, captus est ab inimicis atque interfectus [g]. Post maximum quoque fletum et plantum, quæ ^{em} Latini pro tanto viro et domino fecerunt, sperantes Henricum nomine, fratrem defuncti domini sibi in sapientia [h] et moribus posse succedere, ipsum cum principibus Græcorum in imperatorem elegerunt, quem fide catholica plenum in omnibus et per omnia fratris vestigia non piguit sequi [h]. ⁸ ⁹

(Quando Faventini [i] succurrerunt Caesenatibus, ob discordias inter Rainutium Scorci et Garatonem enatas periclitantibus.)

CAP. CXXIII. ^A

Cum draco serpens ille antiquus, qui semper circuit quem devorare possit, magnam citatus in iram, in civitatem Cæsenam dilapsus, suo instinctu inter Rainucium Scorci et Garatonem sua semina jactasset [j]; prædictus Garaton volens proprias vindicare injurias, Ariminum se contulit, et una cum eis [k] Cæsenam veniens, eam cepit et a castro inferius partem magnam combussit. Sub anno Domini MCCIII in mense ~~Octobris~~ [l], hoc Faventini audito et visis literis cum nuncio, curis postpositis, eis illico die eadem, circa horam nocte, iter acceperunt festinanter et apud Monticulum [m] pernoctarunt. Illico, cum intellexerunt Ariminenses Faventinos Cæsenatibus succurrere, pavore concussi maximo recesserunt velociter. Faventini vero civitatem subintrantes, acriter, a parte [n] utraque xx acceptis obsidibus, et illos prædictos jusserunt duci Faventiam, et eam propriis custodierunt sumptibus, donec ad pacem devenerunt plenariam.

[a] Angelo. um venetum. Sic legit cl. Mitt. In C. M.; est Anglor. et in C. V.; Anglorum. — [b] Iohannes dominus. Sic Codd. Apud alios scriptores dicitur Ioannicius. — [c] Blacorum. Sic Codd.; sed plerunque ceteri scriptores scribunt: Blachos et Blachorum etc., vulgo Bulgari. Vid. Annal. Murat., ad ann. 1204 et 1205. — [d] obtinuit victoriam. Sic supplevi. — [e] Blacos et Turclos. Sic legerem. Nam C. M., habet bracos et tclos. Codd. vero Viar.; bracos et sclos. Pro Turclos, legi posset etiam Sclavos vel Traces. — [f] post nimiam fatigationem, C. M.; præ nimia fatigatione, C. V. — [g] sibi in sapientia. Auctor saepe utitur voce sibi; pro illi. — [h] non piguit sequi. Supplevi sequi. — [i] Quando Faventini etc. Totus hic titulus adjectus est, cum deesset in Codd. — [j] semina jactasset. Sic cum Cl. Mitt. corrigo. In C. M.; semina jactans; in C. V., semina jagens. — [k] eis: id est Ariminensibus. — [l] mense octobris. Deest octobris, in Codd.; sed supplevi ex Tondutio. — [m] Monticulum: forte quod vulgo dicimus Montecchio. — [n] a parte, C. M.; ex parte, C. V.

[A] Primus hic patriarcha Constantinopolitanus fuit quidam Venetus, sed a Cl. Muratorio vocatur Thomas Maurocenus, Vide Annal. Ital. ad an. 1204.

[B] Hoc accidit anno 1205, cum Andrianopolim, ut refert Sicardus, imperator oppugnaret.